

Bu Sevdaya Düştüğümünden Beri

— oktay-cura · 04 Eylül 2010

Bu seveda yerleştiğinden beri sol yanıma
Susmaz oldu dilim insandan yana
Kavgaya dair türküler derledim
Anadolunun sesinden

Şehirlerin unutulmuş mahallelerinden
İnsan öyküleri büyüttüm
Yoksulluğun içinden geçerken

Olsun istedim bir sofrada yedi renk beraber
Olsun istedim bir tek ölümden yana keder
Yazdım isimsiz resimlerin bu günsüz şiirlerini
Kızıl şafaklar sökerken

Ve hep dokundum Karadeniz gibi hırçın
Ege gibi sakin
Dokundum hayatın ellerine
Kanadı yüreğim çokça

Özlemlerini türettim işçilerin
Fabrika köşelerinde can çekişen
Gül kokulu sevgiliden öte

Yazdım
İnsandan yana ne varsa
Mezar taşlarına
İçli bir tebessümle

Sabah şafaklarında
Kızıl günceler düşerken saçlarına
Mudanya'lı balıkçıların
Poyrazla konuştum saatlerce

Urfa da
Susmaktan yana kararmış elleriyle

Toprađa yüzünü süren köylülerin
Terini sildim öğle vakti
Bir su içimi dinlencelerde

Yağmurlarına isimler taktım
Menderes ovasının
Meyve bahçelerinde genç kızlar
Karın tokluğuna çalıştırılırken

Çukur ovada
Dikenlere dokunan küçük parmakların
Kanını sildim
Pamuk tarlalarında
Beyaz kırmızıya boyanırken

Maviye tutkun yolcuklara çıktım
Yıldızsız sabahlarda
Deđişiyordu dünya sinsice
Ölümler büyüyordu çok uzakta
Kuzeyde

Sarışın bir şarkıya düştüm sonra
Yeşil bir nehir kıyısında büyüdüm
Mevsimlerin unutkan düşlerinde

Kısaca
Susmayı bilmeyen çocuklarıyla tarihin
Oturup kardeş sofrasında
Geleceđi düşledim yaratılan insan elinden
Hem de bunun en büyük suç olduğunu bile bile

07.08.2010

Mudanya